

Zaan-vreugd, opgedragen aan de Zaan-landze jeugd

bron

Zaan-vreugd, opgedragen aan de Zaan-landze jeugd. A. Tolk, Zaandam 1790

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_zaa002zaan01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

dbnl

'T STREKT ONS EN 'T ALGEMEEN TOT NUT;
ALS LACHLUST EENS DE LEVER SCHUDT.

Bericht, van den uitgeevers;

Hoe wel wij volmaakt overtuigd zijn, dat dit ZANG-BOEKJE geschikt is, om de bedorven Zeden, (welke ten opzichte van de Jeugd in onze dagen, veel al plaats hebben) te bestrijden, nog te verbeteren; zoo zal men nochtans in de samenhang van deze Vroolijke Gezangen; geen lokäas vinden om het vuur van losbandigheid, tot dartele tijdverdrijven te doen ontbranden! wij verklaaren derhalven rondborstig, dat de uitgaaf van deeze verzameling van Liederen, louter geschied is met het oogmerk, om de Bewoonders van de Zaan-stroom, op Bruiloften, of bij andere vroolijke gelegenheden, daar Gulhartige Tavelvreugd heerscht, - in Gezelschappen

te vermaaken: Zij die als strenge Zedemeesters mogte goedvinden, soortgelijke zoete tijdkortingen te gispfen, zullen ten minsten moete bekennen, dat men nimmer qualijk handeld wanneer men voor de Jeugd, zoodanige vervroolijkende vermakelijke Liederen op discht; te meer, daar in 't kort door Schrijvers, in de geleerde waereld genoegzaam bekennt; hunne gedagtens, over 't Lachverwekkende aan den dach is gelegd. - indien wij ons oogmerk bereiken, met het Debiet van deze Uitgaaf - zullen wij een tweede Stukje laate volgen, en verzoeke dus alle Liefhebbers die iets onder zig hebben, dat niet algemeen, of, van hun eigen vinding is, zulks aan den Drukker deezes Franco meede te deelen, welke yder Lied, dat hem toekomt, met een Stukje op Schrijfpapier gedrukt tal beloonen.

Opdracht aan de Zaanlandze jeugd.

De *Zang-kunst*, met haar hel'dre stralen,
Kwam onlangs aan de *Zaanstroom* praalen,
Toen men op Paphos Min-*Altaar*,
Zag kluist'ren, een Blijgeestig Paar:
Zoo spraaken de Parnassus-helden
Aan 't Jonge volk dat langs de velden,
Al hupp'lende ter *Bruiloft* ging,
Gaa vrij, wees vroolijk, Dans en Zing!
Ter Eer van 't Zegenrijke *Paaren*,
Van *Hun*, bij wien Gij moogt vergaaren
Dat uwe vreugd' ten toppunt stijg'
Op dat dan nooit de *Zang-kunst* zwijg'.

Eerzang voor Zaandam,

Wijz: 'Het regend, Herderinne! enz.'

Of: Adju schoon Roselinde.

Hef aan, Zaandam bewooners,
Hef aan een vroolijk lied!
Zyn wij geen pracht vertooners
Dit faald aan voorraad niet.
Van schoone stof tot zingen,
Door overvloed geteeld,
Zijn schaars de Stedelingen,
Zoo ruim als wij bedeed.

Schoon volkrijk als de Steden,
Besluit ons wal noch poort;
Vrij uit en in te treden
Is 't voorrecht van dit oord.
Zoo luchtig als wy wonen
Zoo ruim is ons gemoed
Om gulle vreugd te toonen,
Door naarstigheit gevoed.

De Koopzorg zoo verheven
Als rijk en uitgebreid,
Verschaft steeds vuur en leeven,
Aan onze werkzaamheid.
Waar word het land gevonden.
Dat door 't beroemd Zaandam
Geen voorraad wordt gezonden
Of nooit daar van vernam?

Waar zich de Leeuw laat temmen,
Waar Surinaamen vloeit,
Waar Wallevischen zwemmen
En waar de Peper groeit
Bezoeken wij de kusten,
Met onvermoeide vlijt;
De Koopmanschappen rusten
Zoo weinig als de tijd!

De Zaan en 't Y, verpligten
Om strijd ons oog en smaak,
Met schoone vergezigten,
En wiss'ling van vermaek.
Daar zeild een snelle Boeijer
Het water over 't boord?
Gints trekt een sterke Roeijer
Een Glaazen-Tentjagt voort.

Bedekt het rijm de boomen
De vorst de gladde Zaan,
Onze IJsvreugd is volkoomen
't Zwierd alles af en aan.
Hoe meenig harde draver
Betaald, met zwoeg op zwoeg,
't Genot van hooi en haver
Zijn Meester duur genoeg!

Noordhollandsch Koopgezinden.
Zijn grootendeels verpligt,
Hun doortogt hier te vinden
Naar 't groote Markt gesticht.
Ook de eedle Wetenschappen,
En Kunsten vord'ren hier,
Tot onderscheiden trappen
In smaak, in kunde en zwier.

De Vreemd'ling, opgetoogen.
Wanneer hij ons bezoekt,
Ziet met verwonderde oogen
Hoe zich Zaandam verkloekt,
Om Molens te doen draaijen
Ten dienst van 't Koopbedrijf,
Om vlaggen te doen waaijen
De Scheepvaart ten gerijf.

De bonzende Olijslager,^(*)
De Scheepen hier gebouwd,
De zwaare Balkenzaager,
Het Vaderlandsch behoud.
De onwrik'bre vaste Sluizen,
Het schoon met smaak gepaard
In woon- en zomerhuizen,
't Maakt al Zaandam vermaard.
W. H

(*) *Over de Papier en andere Moolens en verdere Fabricquen, in een der volgende Gezangen, breedvoeriger.*

Zaan-vreugd.

Wys: *Wat is ons al Vreugd gegeven.*

1.

Lustig, Rustig, lieve Vrinden,
Die zig hier ter disch bevinden,
Waare Kinderen van vermaak!
Drink en Kus, dat is uw zaak.

2.

Kan de Zaan-vreugd uw verheugen?
Zoo als myn hervat uw teugen!
Waare Kinderen, &c.

3.

Zy die 't Boeyertje behooren,
Roepen!... Neigd na ons uw ooren
Waare Kinderen, &c.

4.

Vraag het Koopluy, Makelaaren,
Of mê aan Tavel niet moet paaren
Waare Kinderen, &c.

5.

Yder mag 't zyn VROUTJE vraagen,
ô! Zy roepen met behaagen
Waare Kinderen, &c.

6.

Vraag het aan het jonge Volkje,
Vraag het zelfs den Drukker T..kje.
't Woord is, Kinderen &c.

7

Heere voegje naast uw Vrysters,
Drinkt en klinkt en zingt als lysters
Waare Kinderen, &c.

8.

Maar laat ons ook niet vergeeten;
Om de Lekkere Baars te eeten!
Dan weêr Kinderen, etc.

9.

Men mag matig vroolyk weezen,
Guile vreugde word gepreezen!
Waare Kinderen, etc.

10.

Weg; met Staats-of Kerk geschillen!
'k Wagt myn voor die vitten willen!
Waare Kinderen, etc.

11.

Nu eens uit de borst gezongen,
't Kurkje is van de vles gesprongen....!
Waare Kinderen, etc.

12.

Heer Tractant wy zyn uw dankbaar,
't Visje fris, en 't Vlees van pas gaar;
Waare Kinderen, etc.

13.

Laaten we onze geest niet kwellen!
't Wintje doet de zeyltjes zwellen;
Weg met Vis, met Vlees, en Ham!
Ik verlang weêr na den Dam.

Te Coog,

In de Prins, 1790.

Het lief'lyk buiten-leeven.

Wys: *Kan men zyn Liefdens voorwerp Quellen.*

Wat kan ons Hart meer vreugde geeven?
Dan 't Zalig Land,
Vol Bloem en Plant!
Wat kan ons Hart meer vreugde geeven?
Dan 't Zielverkwikkend buiten leeven, bis.

De Gront is vol van teed're kleuren!
Het Pluim Gediert,
Dat tierelield;
Men ademt de alderêelste geuren,
De Grond is een tapyt vol kleuren! bis.

Men ziet de Koeytjes greetig graazen!
Koert, komt uyt steê,
En melkt zyn Veê!
Men hoort Sefire zagjes blaazen!
En Guurt die perst de vette kaazen, bis.

Men ziet de Voerman landwaards spoeden,
Voorzien met graan,
Het veld in gaan;
Om 't Edele Paartje meê te voeden,
Die 't in gareel 't weer zal vergoeden, bis.

Ik wagt met ongedult na Kloris
Lief spoed u ras,
't Is net van Pas!
Daar, daar komt Filida met Doris.
Die gaan ook om een lugje meê na Goris, bis

De eenzaamheid.

Wys: *Waar of myn Roselyntje blyft.*

Doris en Roosje.

DORIS.

ô Zielbekoorende Eenzaamheid!

Gy streeld toch steeds myn hart;

Als gy uw' sombre luister spreid,

Verzagt gy ramp en smart.

Hier in dit bosch, ô Zalig oort!

Ken ik my zelven niet,

Daar de Eenzaamheid myn hart bekoord,

En slaakt al myn verdriet. -

ROOSJE.

Neen Doris! gy zyt niet alleen,
Schoon gy hier niemand ziet;
Maar de Eenzaamheid baart my geweent,
En kommer en verdriet.
Gezelligheid is myn vermaak,
Hoe schoon dit Bosch mag zyn;
Als ik in 't morgen uur ontwaak,
Baart de Eenzaamheid my pyn. -

DORIS.

Van waar komt toch dat zoet geluid?
Waar woont dat God'lyk beeld?
Och! had ik haar eens tot myn Bruid,
Dan wierdt myn ziel gestreeld!
ô Schoone! komt wat nader by;
Voldoet uw' lust, uw' zin:
Gy hoorde juist de stem van my,
Maar 'k dacht toen aan geen min. -

ROOSJE.

Neen Doris! u zy de Eenzaamheid;
Gy zult my nimmer zien;
Dit Bosch is moog'lyk u bereid,
Daar kund ge uw' hulde aan biên:
Maar Roosje wagt op beter lot,
Dan op uwe Eenzaamheên;
Terwyl zy met uwe liefde spot,
Blyft gy, helaas! *alleen.* -

Aan de maan.

Wys: *Men zag Dametas langen tyd.*

Myn Cloë komt. ô Zilvre Maan!
Ach! zag ik na uw' glans verdooven;
Mogt gy een weinig ondergaan,
'k Zou daar na meêr uw schynsel loven;
Verstoort ons niet. ô Nachtvorstin!
Begunstig onze Liefde en Min. -

Zorg toch dat niemand ons verspied,
Wil u met wolken overdekken;
Dat zelfs geen Argus oog ons ziet,
Als wy ons hart tot liefden wekken;
Zorg dat geen blos, myn Cloê dekt,
Waar door ze my heur liesde ontrekt.

Ach! laat my toch, ô schoone Maan!
Hier onder 't lommer van deez' linden,
Met lieve Cloê, veilig staan,
Op dat wy ons te saam verbinden;
Met 't duister floers op ons gelaat,
Doch schyn, *als 't op een scheiden gast.*

Valsche min.

Op: een Vrolyke wys.

1.

Wy vier Gebroërs zitten nu hier gevangen,
Niet om schelmery, dat men zoud moete hangen, Neen!
't Is maar om de mooy Meysjes min,
Zyn wy hier gekoomen in, in, in!
't Is maar om de mooy meysjes min
Zyn wy hier gekoomen in.

2.

ô Yselyk kot! met uw twee sterke deuren,
Daar wy ons lot zoo bitterlyk betreuren, doch!
't Is maar, enz.

3.

Brengt de Cipier aan ons de slegte spyze,
Hy spreekt geen zier, maar schynt van ons tegryzen, doch!
't Is maar, enz.

4.

Vreugd geeft geen pas, wy kunne't hier niet duuren,
In plaats van een glas spieg'len wy ons in de muuren, doch!
't Is maar, enz.

5.

Een bosje stroo verstrekt om op te rusten,
De luize en vloe, beneemen ons de luste, doch!
't Is maar, enz.

6.

Mogte wy vry eens voor de Regters spreken
Men scholt ons kwynt, zulke kleyne gebrekendoch!
't Is maar, enz.

7.

De Koning zelf die mindt wel in het hondert,
Hoe is men dan van ons zoo zeer vetwondert, doch!
Men gunt aan ons geen Meysjes min.
Daarom zyne wy bierin, in, in,
Men gunt, enz.

Het bedurven huwelyk.

De Wys: *Is na den oude zang.*

Van. *Hansje sneed, het koorn was lang;*

1.

't Is wie wil hooren een Nieuw-Lied?

Als *Pier* en *Lyn* ging trouwen,

Het Huwelyk was pas geschiet,

Of het gong haar berouwen:

Den eersten dag was 't al gewag,

Men deed 'er niet als slompen;

En *Pier* en *Lyn*, woû vrolyk zyn,

Met Bassen en met Trompen.

2.

De tweede dag, weêr vrolykheid!
Mer alle soort van Bieren,
Zy kreegen daar veel raarigheid,
Om 't Huis meê te verçieren:
En zuster Tryn, gaf een Fles-Wyn,
Geneever voor de Boeren,
Truy uit de hoop, zey daar is stroop,
Die moetje daar in roeren.

3.

Klaas-Oom, gaf Kuikens in het kôt,
En Dries Oom gaf een Verken,
En Maartje gaf een mosterd pot,
Een schop om meê te werken;
En Janne-Moeij, die gaf een Koeij,
Piet-Oom gaf Schop en Tange;
En Pierke Mal, gaf hun een Val,
Om Muize meê te vangen.

4.

Zoo dra de *Bruiloft* was gedaan,
Ging *Pier*, aan 't Commandeeren,
Waar dat de *Meub'len* zouden staan,
En ging het Huis uit keeren:
Lyn, zey wel foeij wat bruid gy myn,
Dat zyn geen Man's affeeren!
Laat myn dat doen, op myn fatsoen,
Zoo als ik zal begeeren.

5.

Lyn hong het *Zoutvat* in de Schouw,
En *Pier* begon te kyven;
En zeide dat hy geensints wouw,
Dat het daar in, zou blyven:
Lyn nam het af, en *Pier* die gaf,
Aan *Lyn'tje*, twee souffletten;
En zeide foey, wat! zult gy myn,
Uw Meester, stellen wetten.

6.

Lyn als een duivelin zoo quaat,
Zei moet ik dat hier lyden?
Zoo gy myn nu nog eens zoo slaat,
Zal ik uw ook niet myden:
Pier zey, zwyg stil, gy zult, (ik wil)
Hier myn gebod ontfangen;
Ik draag de broek: daar in den hoek,
Daar moet het *Zoutvat* hangen.

7.

Lyn die trok haare Man in 't regt,
En liet hem daar voor daagen,
Dat hy moest komen voor 't geregt;
Om hem daar af te vraagen,
Of eenen Man, gebieden kan,
Of hy mag Commandeeren,
Waar hangen moet, het keuken goet,
Begeert te Procedeeren.

8.

Zy Proçedeeren langen tydt,
Daar wier zoo sterk geloopen,
Tot dat zy alles waaren kwyt,
De *Boel* moesten verkoopen:
De heele bras, al wat 'er was,
Het *Zoutvat, Pot en Pannen*;
En ook de *Koeij*, van Janne-Moeij,
De Flessen en de Kannen.

9.

Myn Heer de Drost en de Grissier,
Die voeren hier het beste;
En *Lyn en Pier*, hiel niet en zier,
Van 't eerste noch het lesten.
Voor al haar tydt, haar *Meub'len* kwyt:
De onkost wierd geleezen;
En *Pier en Lyn*, die waaren 't kwyt,
En bleeven als voor deezen....

Huwelijks contract.

**De Wijs: *die als het Lied meê raar is,
Komt ook van Kats de Pençonaris.***

Toen ons *Griet* dat aardig dier,
Was getrouwt met *Hans Polier*;
Toen het einde was gekomen,
En de *Bruiloft* was gedaan.
Toen is *Griet* by *Hans* gekomen,
En zy sprak haar Man dus aan.

Wy zyn nu gelyk 't betaamd,
In den Egten-staat verzaamd;
Wy en zullen nooit niet kyven,
Of elkander leet aandoen,
Neen! dat takje van *Olijven*,
Dat moet altyd blyven groen.

En op dat je altoos kunt zien,
Al ik ben van kwaade miên;
 Zoo zal ik myn voorschoot draaijen;
Rechtsöm scheef en linksöm krom,
 Ziet gy dat, gy moet myn paaijen,
Ziet gy dat, denkt daar maar om.

Jan sprak *Vrouw* kyk deeze raad,
Prys ik in den hoogsten graad;
 Maar ik heb somtyds ook kwinten:
En dan, zoo draaij ik myn hoed,
 Dat die scheef staat, met zyn linten,
Net als gy uw voorschoot doet.

Het gebeurde op zeek're dag,
Hans na *Griet* 'er voorschoot zag:
 Hy draaide zyn hoed daar teegen,
En doen zag aldus zyn vrouw,
 Hoe dat zy, van haarent weegen,
Hans heur *Man*, bejeegnen zouw.

Griet myd Hans! en Hans myd Griet!
Zoo ontkwaamen zy 't verdriet;
En zy hebben van haar leeven,
Dat haar God gegeeven heeft,
Mee elkandere nooit gekeeven;
Maar, altoos in vreê geleeft!

Het goede huwelyk.

Wijs: *Zullen dan myn Leevens dagen?*

Arm en needrig is myn wooning;
Maar eene eensgezinde vreê,
Woont aldaar op elke voetstap;
Deelt ons 't zoetst genoeg meê.
Laat de Liefde by ons wonen,
Die ons zachte roezen bied;
Dan zal ik myn lot steeds zeeg'nen,
En benyd de Vorsten niet.

Wen myn Gade my op 't harte,
Teder als een Engel rust,
En al zingende of al schertsend,
Word in zagten slaap gekust:
Wen het zilver beekje dommelt;
Ruischend langs myn wooning vliet,
By het maanlicht, - Groote Schepper!
ô! Hoe dank ik u dan niet.

By het eerste Zonnestraaltje,
Wekt een hartlyk kuschje my:
Myne Gade, by 't ontbyten,
Is een Engel aan myn zy.
Straks tygt nyverheid aan 't zingen.
't Vrolyk Kroost danst hand aan hand,
't Spinnewiel schept nieuwen rykdom,
Van het vlasch door my geplant.

ô! Wie schetst dat zoet, die vreugde,
Waarmeê zy ons dan vertelt! -
ô! Hoe zalig is de Sterfling,
Die zig om geen rykdom kwelt?
Arm en needrig is myn wooning;
Doch 't verblyf der zuiverheid.
God verhoort daar onze wenschen;
Schenkt ons vergenoegdzaamheid.

Het verlooren poesje.

*Op een Lugtige Wys: -
Of, een Grijsäard vol van Min!*

1.

Ik kwam laat by Climeen,
Die kon myn Hart bekooren!
Ik vond haar in 't geweene,
Zy had haar Poes verlooren,
Al wat ik bad,
En zei myn schat,
Zy riep maar Poes, Poes, Poes; bis.
Ach! ach! myn Kat! -

2.

't Was zulk een aartig beest,
Ik hield het hoog in waarde;
't Is wit en swart geweest,
Met lange knevel-baarden,
't Stond het zoo Eel!
Als een Juweel!
Al van myn Poes, Poes, Poes, bis.
Hiel ik zoo veel!...

3.

Wel zaid ik fiere Maagt
Kan ik geen gunst verwerven?
Zo moet hy die nu klaagt,
Van zuivere liefde sterven!
Gun my uw schoot,
En lipjes rood;
'k Zal zyn uw Poes, Poes, Poes, bis.
Trouw tot 'er dood....

4.

Doe kreeg Climeen een bloos,
Op haar sneê witte kaaken,
En sprak, zult gy altoos;
Tot myn in liefde blaaken?
Wees myn getrouw,
Kom kus myn gauw;
Doen riep zy Poes, Poes, Poes. bis.
En ik zei, Miauw...

Wees-Voorzigtig.

Wijs: *Schoone Ooge, &c.*

1.

Schoone oogen heldere stralen,
Schoon koraale lippen praalen,
 Speelende oogen's klippen, }
 Rood koraalen lippen, } bis.
 Dat is myn lust. }

2.

Laast had ik myn voorgenoomen,
Nimmer weer by uw te koomen!
 Want Gy zyt uit Vlaanderen, }
 Kust dan d'een dan de anderen! } bis.
 Dat doen ik niet. }

3.

't Gaat myn bitterlyk aan 't herte,
Gy veroorzaakt myn veel smerte,
Ik kan zoo niet leeven, }
Ik moet uw begeeven! } bis.
Blyft daar gy zyt! }

4.

Ik zal 't gaarne uw vergeeven!
Maar wilt myn niet tegenstreeven;
Met de oogen speelen, }
Met de lippen kweelen } bis.
Is voor andere niet. }

Beelde koop.

Op een vroolijke Wijt.

1.

Ik kom uit die fremte lant,
'k Ben vorwar nok niet pekant
Om al die straate en kragt te loopen,
Of die liede die Beeltjes koopen,
Keef en antgift, koete frint,
Koop die Beeltjes for die klein kint,
Juffrouw koop, Beelde koop, -
Mooije Beelde, koop, koop, koop, koop, koop,
Mooije Beelde koop.

2

Wil jy dan niet koop fan myn?
Zoeke uite kroot of kleyn,
Laate myn niet staan soo lanke!
Je siet te Beeltjes op myn planke,
Moet ik jouw maar kelte fraak?
't Is for de kintje kroot formaak;
Juffrouw koop, etc. -

3

Koop kemeene skildery,
Die klyn mannetje ook daarby!
Ze moet niet piete kroote spotte,
Foor myn mooiye plumme potte,
Ziet de bolle so naturèl!
Ze kan de beeld overal stèl;
Juffrouw koop, etc. -

4

De knaary feuk'le, niet kan fliek,
Ik en wil jouw niet petriek,
Ze hep nooit kezien in deeze statte,
Die raare biest die uiie-katte!
Ook die paartje iel perfek,
En Antsworst, die kroote kek!
Juffrouw koop, etc. -

5

Die pappekay, roep koppi krouw,
Die poes, die roep mijauw, mijauw!
Zek Juffrouw wat jy pekeeren,
Ze heppe aast keen Beelde meeren,
Juffrouw zy maar pestel:
Zekke waar ik komme sél?
Juffrouw koop, etc. -

6

Ik zal ze wys perfek chiarmant,
't Is ier nok niet keweest in 't lant;
Daar ze moet fier stuyvers keeven,
Dan kan ze kryke Atam en Eeven,
Wil ze koopen, neên of jaa;
Eer ik forte eene kaa!
Juffrouw koop, etc. -

7

Wilze sien de tuyn sieraat?
'k Weete wel ze jouw aanstaat!
Die faas, stel in prieël of tuinen,
Die pedestal, of die bazuinen
'k Wete wel ze koopen zei!
Die mooiye pronk in die theestel!
Juffrouw koop, etc -

8

Wilze dan fan myn niet koop?
Ik zal foorte eene loop:
Wilze myn kien antkift keeven?
'k Wens jouw tok een koete leeven,
Bonjour dan mette malkaar,
Leef kezont nok lanke jaar!
Juffrouw koop, Beelden koop,
Mooije Beelden, koop, koop, koop, koop, koop,
Moije Beelden koop. -

Het algemeen gezelschap.

Op een aangenaame Wijs.

1.

Laast op een plaats daar ik ook verkeerden,
Vond ik veel roomsche en gereformeerden,
Een hernhutter kwam daar aan,
Quakers, meniste, en arminiane
Fa la de ra, van fal de ri de ra,
Jooden, Smousen, en Lutheriane;
Die saten daar in Glori, Glori, Glori,
Die saten daar in Gloria.

2.

Voor eerst quamen daar de roomsgesinden.
Die een droely van een wyn verslinden;
Daar in volgen wy haar niet na!
De pater verbied wel het vlees in de vasten!
Fa la de ra, van fal de ri de ra,
Maar niet om het glaasje aan te tasten,
Vol van wyntje in Glorie, etc.

3.

Toen quaamen daar de lutherianen,
Die dronken de wyn, dat haar oogen tranen.
Daar in volgen wy haar niet na,
Lutherus gaf haar goude lessen,
Fal la de ra, van fal de ri de ra;
Maar zy zoeken die in de vlessen.
Vol van wyntje in Glori, etc.

4.

De Gereformeerde of Calvinisten,
Die dronken meer wyn als zy zelve wisten,
Daar in volgen wy haar niet na!
Calvinus sprak met deugdzame reeden,
Fal li de ra, van fal de ri de ra
Die zyn discipelen te veel overtreden,
Als zy zitten in Glori, etc.

5.

Thoen quamen daar de fyne Menisten!
Die haar in de kelken en bottels vertisten,
Daar in volgen wy haar niet na;
Fynheld begon haar gauw te ontglippen,
Fal la de ra, van fal de ri de ra,
Zoo dra de wyn quam aan haar lippen,
En zy zaten in Glori, etc.

6.

Een hernhutter, met een quaker,
Die snakten na de wyn als een eentje na het water,
Daar in volgen wy haar niet na;
Eerst sprakken zy van de deugt te beminnen.
Fal la de ra, van fal de ri de ra,
Daar na verlooren zy haar vyf zinnen,
Door het wyntje in Glorie, etc.

7.

Een Remonstrant die remonstreerde,
Terwyl hy braaf zyn keelgat smeerde;
Daar in volgen wy haar niet na,
Hy zy jy moet de ondeugt laten varen
Fal la de ra, van fal de ri de ra,
Maar dog nooit de wynstok spaaren,
Vol van wyntje in Glori, etc.

8

Voor't laast zag men daar de Jooden en de smousen,
Die saten daar te koop met augurkies en de kouzen

Daar in volgen wy haar niet na,
Wy zyn al te nob'le baazen,
Fal la de ra, van fal de ri de ra,
Om met dat rottig gespuis te raazen,
Als wy zyn in Glori, Glori, Glorie,
Als wy zyn in Gloria.

Afscheid van Clorimeen.

Wijs: *Ik ben Lindor in laage staat geboren.*

1.

Ach Clorimeen zult Gij mijn nu gaan haten!
Moet ik die uw oprecht bemin en Eer;
Hartgriezend zien, dar Damon triompheer!
En kunne dan geen klagten by uw baaten.

2.

Ik, steeds getrouw, aan uwe Liefde banden,
Dagt nimmermeer aan onstandvastigheid.
Wyl ik my met die hoop reeds had geveleid,
Om in de haven myner wensch te landen.

3.

Hoe menigmaal hebt Gy myn niet beleden?
Dat in een hart, door uw, aan myn beloofd,
In eeuwigheid niet zoude zyn verdoofd!
De Liefde, Trouw, en Min, door myn verbeeden.

4.

Maar nu ik zie myn Trouw ontrouw beloonen,
Ruk ik de min voor, uw, de boezem uit!
In weerwil van myn hart; word dan de bruid!
Met hem die gy dog met uw min wild kroonen.

Wenk aan Coridon.

Wijze: van Lindor, &c.

1.

Denkt nimmermeer, dat ik uw zal verlaten,
Neen Coridon, ik heb 't uw meer gezegt!
Schoon Damon myn, wel iets aan 't harte legdt,
Nog zullen zyne klagte hem niet baten.

2.

Ik ben getrouw, aan uwe Liefde banden.
Denk dus dog nooit aan onstandvastigheid;
Gy hebt uw niet vergeef- met hoop geveid
Om in de haven uwer wensch te landen.

3.

Maar hoe ik sweer, gy twyveld aan myn eden.
Heb ik nog ooit een trouwloosheid getoond.
Schoon ik Damon met achting heb bekroond
Heb ik hem echter nooit myn min beleden.

4.

Denk echter niet, dat ik uw hier koom smeeken!
Om uwe trouw te schenken weêr aan my;
Neen gaâ vry heen pronk aan een anders zy.
En schuw mij, wyl gy myn verdenkt van streeken.

Betuiging aan Clarinde.

Op een Vroolyke Wys. -

1.

Clarinde die myn zang verplicht,
Die zal ik nooit verlaten!
Schoon elk myn zegt, zy is wat licht;
Ik laat die liede praaten:
Ik weet, en houw het voor gewis.
Dat myn Clarinde vroolyk is;
En of zy rare klugtjes heeft! } bis
'k Zal haar daarom niet haten }

2.

Ik lach wat om de laster praat,
't Kan myn in 't minst niet stooren;
En of haar al de weerd haat,
Nog kan zy myn bekooren:
Haar vroolyke blygeestigheid,
In spyt van al die anders zeit,
(Waar aan de Nyt; met tanden byt!) } bis.
Die is haar aangebooren. }

3.

Een yder kiest vry wat hem lust,
Wat best zyn zin kan streelen,
Claarinde daar myn hoop op rust,
Die weet myn hart te steelen;
Ik ken haar aart, en vroolykheid!
Ja wat de booze wereld zeyd!
Wil ik in voor en tegenspoed, } bis.
Met haar myn lot wel deelen. }

4.

Clarinde geeft uw Regtehand,
Ik zal uw altoos minnen;
Daar is een Ring van Dijamant,
Myn schoone Engelinne!
Ik zeg by sterre, zon en maan!
Ik zal Clarinde nooit versmâan
Ja zelfs in noot; ja tot de doodt! } bis.
Zy blyft myn zielsvrindinne. }

5.

Het Huwelyk is al veel 't besluit,
Wy treden in den echte,
Clarinde is myn lieve Bruid!
Wilt nu een kransje vlegte;
Speel nu op bas, viöol en snaar,
Ter, eere van het Jonge Paar!
Gy vryers, laat benyers gaan, } bis.
Laar nooit geen laster hechten. }

***Waarschouwing
of Portuur in de mat.***

Op de Trippelmaat. -

1.

Is het wel mogelyk als dat een oude Man
Een aartig jong Wyfje, bevallig weezen kan?
Neen! neen! ô neen! dat zyn maar zotternijen! } bis.
En in alle gevallen maar bedriegerij. - }

2.

Een oude Gryzäart die knort en mort altyd;
Een lief en zoet jong Juffertje, is altyd even blyd!
Daarom zoo past het aan geen oude man! } bis.
Een jonge vrouw re trouwen schoon hy ze krygen kan. }

3.

Hooren en zien, en zwygen met gedult,
En zyn zoet vroukje staag houden buiten schuld!
Dan ja dan, kan alles nog wel gaan, } bis.
Als al het doen en laten de vrou word toegestaan. }

4.

Maar, zonder dat zoo kan 't onmogelyk zyn,
Want deze Sexse die zyn zoo looz en fyn,
Weete zy het niet zy leeren 't door den tyd, } bis.
Dat tussen Ond en Jong is zeer veel onderscheid. }

De aankomende lente.

Wijs. *Avec les yeux dansle Village.*
Of Jndien oolt maagd baar droeve klagten.

1.

De guure Winter is geweken,
Door 'r komen van de lieve Lentt':
Elk schept weer adem onbezweken
Nu al het vriezen heeft een end.
Men wind de kielen uyt de haven.
Met kragt weer in het ruime Zop.
Het Vee gaar na de wey toe draven,
En geeft de warme stal de schop, bis.

2.

Den Boer, verlaat den haart: de weijen
Zyn nu niet meer met vorst belaan,
Nu Venus hare dart'le reijen,
Weer aanvoert met de nieuwe Maen.
De lokkende bevalligheeden
Gaan met de Nimphe's hand aan hand,
Vast dansen met gezwinden treden,
Als jonge lammeren in het land, bis,

3.

Terwyl Vulkaan vol zorg, en yver
De warme Reuze Smits, weer gloeid,
En zoo van tyd, tot tyd nog styver,
Weer klopt, en arbeyd onvermoeid
Bekranssen wy dan onze haren,
Met groene Mirth, het is nu tyd,
Nu 't veld gesiert met kruyd, en blazen
Het eerste groen ons niet benyd, bis.

4.

Laat ons, uit onze beste kofferen,
'k Meen uyt de Koê en Schapen stal:
't Saizoen een Schaap of Geytje offeren,
De geurige Lente ten geval.
Het is nu tyd om vry van kommer,
Wyl 't Jaar, zoo zoet neemt zyn begin;
Zig te vermaaken onder 't lommer
En blaaken in de reine min, bis.

Het onderscheid.

Wys van 't Kuipertje.

1.

Doris staat myn in 't minste niet aan,
Hij is lafhartig en koel in zyn minnen.
Als hy myn ziet dan blyft hy nauw staan,
Hy durft alleen noit met myn gaan: -
Maar Damon weet myn hertje te winnen
Hy brengt myn bloempjes in 't koutste seizoen!
Aarrig weet hy myn lusjes te voên;
Zoo, zoo, moet een minnaer ook doen!

2.

Damon is altyt eeven graag
Wil ik eens dansen, wil ik eens springen,
Dooris is altyt even traag,
Niets kan hydoen, daar ik na vraag,
Damon kan los en lustig springen.
Hy weet wat best op zyn tyd diend gedaan,
Aartig weet hy de maat te slaan!
Zoo, zoo, staat de Minnaer myn aan.

3.

'k Hield myn laastmaal heel verstoort,
Doe Doris myn een flauw kusje wouw geeven,
Hy keek zoo zuinig en sprak geen woord,
Neen! het Gekje gong aanstonds voort.
Maar Damon weet hoe hy moet leeven.
Als een meisje zig hout zoo wat fyn,
Zoo wat afkeerig, bestaat veel in schyn,
Zoo, zoo, moet een minnaar ook zyn!

4.

Vlugte ik eenzaam in het woud,
Dorus gaat heen zelfs zonder te spreken!
Mogelyk denkt hy; *Het is wat stout,*
Dat hy zig zoo hy myn vertrouwt!
Maar Damon weet, het zyn maar streeken,
Vlugt ik, hy volgt myn naa in 't groen,
En laat het niet niet alleen by één Zoon;
Zoo, zoo moet de minnaar ook doen.

